

1949 JAN 2

Igy mulatunk mi...

Hogyan készül Szilveszterre a Belváros, Zugló és Angyalföld?

Az espresso alig nagyobb, mint egy közepes skatulya, a fizika csodája, hogyan fér el benne ennyi ember. A fal mellett néhány kerek asztalka, fonott székek, az állóvendégek ide-oda lökdösik egymást, s kábultan pácolódnak a parfóm, feketekávé, konyak illatától és a sárga angol dohány füstjétől terhes levegőben.

Köröskörül csupa ismerős. Itt látható a háborús évek filmcsászára, a vöröshajú dizőz és az a monoklis, regényesen öszülő úr, akinek feltűnő szerelmi botrányairól néhány esztendeje még köteteket meséltek a pesti szalonokban.

— Mi lesz holnap? — fordul éppen a nyugalmazott filmcézárhoz.

Csütörtök déli van, a holnap tehát Szilveszter-estére vonatkozik.

— Gyere fel nyolcra a Brigiék-

hez. Ott lesznek Varjas Feriék, Johnny a Klárrival, Gyuriék és a kis török. Később majd leszaladunk valahová, esetleg az EMKE-grillbe. Szóval?...

— Oké. Felnézek.

— Hozz magaddal egy üveg Martint. Szervusz!

Piknik hajnalig

A nagyvállalat menzájában talán tizen-tizenöten lézengenek. Szóke, nyurga fiú teleszájjal tömi magába a lencsét és a fasírtot. Mellette barna lány kanalazza a gomba-levest.

— Megbeszélte a dolgot Rudi-val? — kérdi két kanál között.

— Ühüm...

— És?...

— A férfiak bort hoznak, fejé-
ként másfelet. A lányok szendvi-
csét, meg süteményt. Rudi veszi a
pezsgőt, három üveget. Mindenki-
nek jut egy pohárral.

A lány elhúzza a száját.

— Egy pohárral?

— Miért? Neked nem is elég? Ha
annyi pénzed van, hozhatsz te is
egy-két üveggel, Gizi hozza a gra-
mofont, meg a lemezeket. Ennek
fejében nem kell beszélnia a pik-
nikbe.

— Meddig maradunk?

— Hajnalig. Mulatni akarunk,
angyalkám. Elvégre egyszer van
Szilveszter egy évben. Nem igaz?

Es kéjesen forgatja szájában a
fasírt utolsó falatját.

No és Angyalföld?

A duhajok egykori birodalmá-
ban, ma az újjáépítés egyik leg-
erősebb várában, elsőnek egy pos-
tást szólítunk meg.

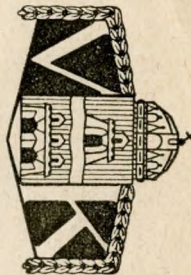
— Azt hiszem, otthon maradok
Szilveszterkor. Otthon várom meg
négytagú családommal a Szilvesz-
tert. Azért egy-két pohár boroc-
sát lehajtok!

A Jász-utca és Frangepán-utca
sarkán levő kocsmában mindössze
két ember iszogat. Mindkettő futó-
vendég.

— Kicsi a helyiség — mondja a
tulajdonos. — Szilveszter éjszaká-
ján sem tartok nyitva éjfélután.
De kihordásra számítok.

Az egyik vendéghez, egy ácsorgó
sofőrhöz fordulok.

— Hogyan várom a Szilvesztert?
— mondja. Családi körben. Há-

rom család jön össze nálunk, min-
denki hoz valamit, így üdvözöljük
az új esztendőt.

A másik rábólint.

— Nem tudom, mit csináljak? A
feleségem rá akar beszélni, hogy
menjünk el valami táncos helyre.

— No és? — kérdem.

— Lehet, hogy elmegyek. Tud-
ja... szóval... kéthónapos háza-
sok vagyunk. Ilyenkor még igazán
illik kedvében járni az asszony-
nak. Na, nem? Van egy félretett
ötvenesem, azt rászánom a dologra.
Két évig fogságban voltam, ez lesz
az első kis mulatságom idehaza.

— Igaza van! Hamar elmulik a
fiatalság. Nos, hát, jó mulatást és
boldog újesztendőt!

Mindenkinek!

Turi András

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Turi András

Cím:

Igy mulatunk
Szilveszterre a Belvárosban, Zuglóban
és Angyalföldön

Forrás:

Esti Szó

(Idő)

1949 I 1

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

398.332.411

Oszályozás

Személy

1948

Helyszám